

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 50. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267958352.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

OAlmægtige Gud, al Verdens Skaber oc HErre,
Præctig du gaaer her ud, din Gierning ziirlig maa være!
Herlighed er din dragt, oc Lius dit Klædebon hvide!
Deilighed er din Pract, du skin som Solen hin blide!
Blankt dit Klædebon er, din' Hænders Gierninger liuse,
Neppe dem *Phoebus* seer, før hand flux lader sig kiuse.
Ingen, i Verden viid, sligt Mesterstycke har skaaret,
Ingen, af Adams tiid, saa konstig Qvinde har baaret;
Ej Teltmageren kand sit Pauluun kruse saa artig,
Perlestickerens Haand tapet ej Sticker saa fartig:
Du jo HErre Gud før, det skønnest' Himmелens Decke,
Som det, HErre, dig bør, mon ofver Jorderig strecke.
Ziirlig Demanten er, saa oc den røde Rubine:
Soolen skønner oc skær, paa højen Himmel, maa skinne:
Perlerne stickis næt tapetet herligt at pryde:
Stjernerne bedr' er sæt', hves Orden ingen kand bryde.
Aldrige nogen tiid slig grundvold Mestere lagde,
Ingen i Verden viid slig Bygning muured' oc magde:
Du jo stærckere langt al Verden monne begrunde.
Bjerget saa højt oc rankt med Klipper brede ja runde,
Icke med Pæl til styt, paa piller Stæne ved giære;
Men paa været saa blødt, som Hafvet icke kand bære.
Vanden' hen ofvergaae taarn, spiir' oc fjeldene høje,
Landene dog ej maae den ringste Skade tilføje.
Du Rørmestere klog oplader Kilderne klare,
Qvæger maae der faae nok, der dricker Djurenis Skare,